

GENOWEFA SZRAJER
DR STEFAN KAROL WDOWIAK

TAJNIKI OSOLOWOŚCI

WPISANE W TWARZE I DŁONIE

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

TAJNIKI
OSOLOWOŚCI

GENOWEFA SZRAJER
DR STEFAN KAROL WDOWIAK

TAJNIKI
OSOBOWOŚCI
WPISANE W TWARZE I DŁONIE

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII

...coś więcej niż psychologia

REDAKCJA: Dominika Dudarew
PROJEKT OKŁADKI: Piotr Pisiak
SKŁAD: Tomasz Pilasiewicz
KOREKTA: Ewa Skarżyńska

Wydanie I
BIAŁYSTOK 2010
ISBN 978-83-7377-388-2

© Copyright for Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok, 2010.
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662-92-67 – redakcja
85 654-78-06 – sekretariat
85 653-13-03 – dział handlowy – hurt
85 654-78-35 – sklep firmowy „Talizman” – detal

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Spis treści

ROZDZIAŁ I FIZJONOMIKA, CZYLI TWARZĄ W TWARZ.....	9
Wprowadzenie.....	11
Co określamy jako fizjonomikę?	11
Krótko o historii fizjonomiki	12
Jak czytamy z twarzy?.....	13
Czy człowiek to potrafi, czy to potrafimy?	14
Jak się tego nauczyć?	15
Jak to wykorzystać?.....	15
Nasza twarz.....	17
Asymetrie w twarzy	18
Asymetria w przykładach.....	21
Przykłady dominujących poziomów i ich opis.....	22
Podstawowy podział twarzy na trzy strefy	24
Trójpodział poszczególnych stref na podstrefy.....	25
Kształty twarzy	28
Głowa	29
Mapa twarzy	32
Legenda mapy twarzy	33
Elementy twarzy.....	35
Włosy	35
Czoło	40
Brwi	46
Oczy.....	53
Nos.....	59
Usta	67
Policzki	71
Broda	74
Uszy	80
Operacje plastyczne twarzy.....	88
Ciekawostki	90
Interpretacja twarzy	90
ROZDZIAŁ II CHIROLOGIA, CZYLI CO MAM W DŁONI.....	91
Wprowadzenie.....	93
Co widać na naszych dłoniach?.....	93
Czym jest współczesna chirologia?.....	94
Co możemy odczytać z dłoni?	95

Potrafiemy czytać dłoń.....	96
Poznanie sposobu czytania	96
Jak wykorzystać tę wiedzę?	97
Cechy i typy dłoni	99
Lewa i prawa dłoń	99
Typy dłoni	100
Cechy dłoni	102
Dotyk dłoni	103
Barwa i ciepłota dłoni	103
Układ dłoni i rozstawienie palców	104
Kształty palców i paznokci.....	105
Krótko o palcach	107
Palec Jowisza.....	109
Palec Saturna (zwany palcem dużym)	109
Palec Słońca	110
Palec Merkurego (zwany palcem małym)	111
Linie papilarne	112
Wewnętrzna strona dłoni.....	115
Wzgórza i ich znaczenie.....	116
Wzgórze Jowisza	118
Wzgórze Saturna	120
Wzgórze Słońca	122
Wzgórze Merkurego.....	124
Wzgórze Marsa.....	125
Wzgórze Księżyca.....	127
Wzgórze Urana	128
Wzgórze Plutona	129
Linie na dłoni	130
Linia życia	131
Linia głowy	134
Linia serca	136
Linia losu lub przeznaczenia	138
Linia intuicji (zwana linią Merkurego)	141
Linia pomysłności (zwana linią Słońca)	142
Linia partnerstwa	143
Pas Wenus	143
Linie rascet	144
Rozmowa z klientem, obserwacje, zachowanie	144
Uwagi końcowe	146

ROZDZIAŁ III TWARZ I DŁONIE – CAŁY JA	149
Korelacje między twarzą a dłonią	151
Czoło	152
Brwi	156
Oczy	160
Nos	163
Policzki	167
Usta	169
Broda	173
Uszy	175
Części twarzy i jej odpowiedniki znajdujące się na dłoni	180
Ciekawostki fizjonomiczno-chiologiczne	181
Korelacje fizjonomiczno-chiologiczne	182
 ROZDZIAŁ IV JAK CZYTAĆ TWARZ I DŁONIE	
– PRZYKŁADY ANALIZ	183
Interpretacja dłoni i twarzy	185
Agnieszka	186
Tomasz	189
Emma	193
Szymon	199
Marcin	207
Pani Grażyna	212
Konkluzje ogólne	219
Co daje analiza partnerska bądź indywidualna z twarzy i dłoni?	219
Podsumowanie	220
 BIBLIOGRAFIA	221

Był czas, że z zapartym tchem czytałam książki, w których były opisywane cudze doświadczenia, porażki, szczęście oraz pragnienia i marzenia. Dziś moją pasją i żywą książką jest człowiek – jego twarz i dłonie, z których wszystko to można wyczytać, jak z otwartej księgi, która zaprasza do poznania drugiego człowieka, zobaczenia, kim jest i czym się kieruje w życiu, co jest dla niego najważniejsze. Do książki, którą przeczytamy, możemy wrócić lub nie. Zależy, jak głęboko zapadła w naszą duszę lub naszą świadomość. Jeśli wrócimy do niej, to wywołuje w nas refleksje zgodne z naszym wiekiem i nabywanym doświadczeniem życiowym. Twarz i dłonie nie mają stałej treści, ciągle się zmieniają, nie mogą więc być nudne, mogą być bardziej lub mniej interesujące, ale stale inne z dopisywanymi doświadczeniami i z niekończącymi się rozdziałami.

Pragnę podziękować panu Stefanowi Wdowiakowi za zachęcenie mnie do zgłębiania wiedzy o drugim człowieku, o jego twarzy i dłoniach, a także za przekazanie tej wiedzy w rozdziałach związanych z tym tematem. Nie mogę pominąć mojej przyjaciółki, Wiesi, która mnie wspierała duchowo, dziękuję także moim córkom i mężowi, którzy wykazali dużo ciepłości dla mnie podczas pisania tej książki.

Genowefa Szrajter

Genowefa Szrajer

Rozdział I

Fizjonomika, czyli twarzą w twarz

WPROWADZENIE

Co określamy jako fizjonomikę?

Możliwość poznania drugiego człowieka przez obserwację jego twarzy jest dana każdemu z nas, to nieodłączna część naszej natury.

Zanim człowiek nauczył się zapisywać swoje myśli, emocje, uczucia i czyny, komunikował się z otoczeniem poprzez gesty i mimikę. Jednocześnie bacznie obserwował swojego rozmówcę. Twarz jest pewnego rodzaju mapą naszej osobowości. Odczytując ją, idziemy drogą poznania charakteru rozmówcy. Jednak nie wszyscy potrafią odczytać to, co widzą. Uczą się tego, poznając taką dziedzinę wiedzy, jaką jest fizjonomika. Wiedza ta usystematyzowała wiadomości o twarzy i w sposób doświadczalny ułożyła je w odpowiednie ramy. Fizjonomika podaje odpowiednie metody i określenia pozwalające rozpoznać właściwości umysłowe i charakterologiczne rozmówcy, które są widoczne na twarzy w jego rysach, kształcie i elementach, takich jak np. oczy, nos, usta, broda itp. Dla wyszkolonego oka fizjonomisty każda zmiana w życiu człowieka jest zauważalna.

To właśnie twarz i dłonie zawsze widzimy w pierwszym kontakcie z drugim człowiekiem.

Tak dużo na nich możemy zobaczyć, nawet informacje o stanie zdrowia. Zamykając się na innych i na siebie, w pędzie gonitwy z czasem, zapominamy także o sobie.

To na twarzy zapisane są nasze możliwości, predyspozycje i to, co nas będzie hamowało i utrudniało nam życie. Jak to wykorzystamy w poruszaniu się po naszej drodze, będzie zależało

od nas. Książka ta będzie przewodnikiem po drodze poznania fizjonomiki. Proszę pamiętać, że analizując dłonie i twarze, nie możemy być wyrocznią na temat przyszłości drugiego człowieka. Fizjonomika ma na celu wskazać najwłaściwszy kierunek, w jakim ma podążać dana osoba, aby mogła się zrealizować. Znając podstawy fizjonomiki, możemy pomóc sobie w kontaktach międzyludzkich, a innym wskazać najkorzystniejsze dla nich drogi.

Krótko o historii fizjonomiki

Fizjonomika, czyli poznawanie charakteru człowieka z rysów jego twarzy, sięga bardzo odległej przeszłości.

Pierwszym autorem, który napisał i opublikował traktat o fizjonomice, był uczeń Platona, filozof Arystoteles, żyjący w latach 384-322 p.n.e. Jego prace przetrwały do dziś. W kolejnych wiekach wielu zachodnich uczonych studiowało i ceniło ten temat. Między nimi był też grecki lekarz Gallien z I w. naszej ery.

Tematem fizjonomii interesował się także szesnastowieczny neapolitańczyk Giovanni Battista della Porta, który jako pierwszy zastosował prawdziwie naukowe podejście do tematu.

W XVIII wieku szwajcarski duchowny Johann Kaspar Lavater z Zurychu (1741-1801) stworzył wspólnie z innymi traktat o fizjonomice, wykazując jej łączność z chiromancją. Lavater był mistykiem i poetą, ale także człowiekiem czynu. Jego dzieło posiadało swego rodzaju wartość, ponieważ powstało w wyniku osobistych obserwacji i zostało przez autora zilustrowane setkami szkiców twarzy. Zabrakło tam jednak syntezy.

Dr Franz Joseph Gall (1758-1828), Niemiec, uznawany jest za twórcę frenologii i budowniczego kilku innych dziedzin nauki, jak np. anatomia mózgu, fizjologia mózgu, biologia zachowawcza i antropologia kryminalna. Odkrył on wraz ze swymi uczniami 35 zmysłów, co dało początek psychofizjonomice, rozbudowanej przez Carla Huttera.

Za głównego twórcę psychofizjonomiki uważa się Carla Huttera (1861-1912), który już jako młody chłopiec był świetnym portrecistą, co spowodowało, że bardzo wcześnie zauważył za-

leżność, jaka występuje między charakterem człowieka a jego wyglądem zewnętrznym. Carl Huter rozwinął fizjonomikę, wprowadzając do niej wiele elementów, dzięki czemu stała się ona psychofizjonomiką. W 1910 r. założył w Lipsku Wyższą Szkołę Psychofizjonomiki.

Spadkobiercą spuścizny i idei Carla Hutera jest Szwajcar, psychofizjonomik Fritz Aerni, ur. w 1945 r., właściciel Wydawnictwa, Instytutu, Akademii oraz Muzeum Psychofizjonomiki w Zurychu.

Jak czytamy z twarzy?

Bacnie przyglądając się drugiej osobie, tak, jakbyśmy chcieli namalować jej portret, zauważając wszystkie szczegóły. Sprawdzając kolor włosów, ich długość i grubość. Oglądając czoło, czy jest duże, małe, a może wypukłe, które będzie informowało nas o bogatej wyobraźni właściciela. Czy to jest osoba z charakterem – o dużym nosie, a może z dziecięcymi zachowaniami – małe noski w dużej twarzy? Nie sposób jest pominąć oczy, które artyści przyrównują do diamentów i do błękitu nieba, które także mogą nam pokazać duszę drugiego człowieka. To dzięki nim można od razu powiedzieć, czy ktoś jest smutny, czy radosny, kocha życie, a może ono go przytłacza i dana osoba zamyka się na nie. Nie sposób pominąć usta, dzięki którym możemy się komunikować werbalnie z drugim człowiekiem. Czy są zmysłowe, a może są to usta gaduły lub skąpca? Policzki duże i pełne, dające energię i chęć kochania ludzi lub zapadnięte i smutne po porażkach życiowych. Nie zapomnijmy także o uszach, które mogą informować o naszym konserwatyźmie bądź rewolucyjnym podejściu do życia. Na koniec broda, która mówi o naszej woli lub jej braku, czy musimy kogoś popychać do działania, czy nie, a może wymagająca akceptacji takimi, jakimi jesteśmy?

Szybciej możemy scharakteryzować kogoś, gdy określimy typ twarzy, który w skrócie nas poinformuje o najważniejszych cechach charakteru analizowanej osoby.

Możemy też zauważyć większą lub mniejszą asymetrię pionową twarzy, lub poziomą, która poinformuje, gdzie i w czym lepiej

lub gorzej się czujemy, w świecie ducha, materii czy może czynu. Najważniejsza w czytaniu twarzy jest cierpliwość, dociekliwość i chęć poznania i zrozumienia drugiego człowieka.

Czy człowiek to potrafi, czy to potrafimy?

Oczywiście – wszyscy intuicyjnie czytamy twarze i gesty naszego rozmówcy. Świadomie albo czasami podświadomie, ale nie wszyscy rozumiemy zasady, jakimi należy się kierować. Często nasze intuicyjne odczyty mogą być obarczone poważnym błędem, dlatego też trzeba się nauczyć zasad, według których te odczyty należałoby robić. Przede wszystkim należy rozwijać poznawanie różnych ludzi i różnych osobowości.

Psycholodzy odkryli, że już jako niemowlęta odczytujemy emocje na twarzy, zanim zaczniemy mówić. Bywa tak, że niekiedy reagujemy na pewne twarze lękiem lub radością, na inne zaciekawieniem. Jeżeli chcemy się nauczyć dobrze to robić, musimy opanować pewne zasady odczytu twarzy. Należy się im przyglądać, porównywać to, co poznaliśmy, z tym, czego się nauczyliśmy i z tym, co potrafimy zaobserwować. Gdy będziemy się opierali tylko na literaturze, będziemy znali całą masę faktów, dużo różnych twarzy, ale tylko z literatury. Natomiast odczytanie, zobaczenie wszystkiego na żywym człowieku jest najtrudniejsze.

Obserwacja jego gestów, takiej czy innej zmarszczki, ułożenia oczu, obserwacji, czy są małe czy duże, nosa oraz ust i wszystkich innych elementów twarzy.

Najważniejsze jest, aby to zobaczyć. Ucząc się i rozwijając nasze metody poznawania, zbliżamy się do prawidłowych ocen. Czytanie twarzy jest jakby wrodzoną umiejętnością człowieka. Jeżeli chcemy się tego nauczyć, to należy bacznie przyglądać się ludziom, a nasze obserwacje korygować wiedzą, taką jak fizjonomika.

NASZA TWARZ

Twarz dzielimy na prawą i lewą stronę. Podobnie jak mamy lewą i prawą dłoń. Lewa strona odpowiada za życie osobiste, rodzinne i prywatne. Prawa za życie zawodowe i publiczne, szkołę, kontakty międzyludzkie.

Lewa półkula mózgu kontroluje prawą stronę twarzy oraz prawą stronę ciała.

Odpowiada za ocenę twarzy, reguluje zdolność mówienia, rozumienia mowy, daje myślenie analityczne, oceniające, rzeczowe, konkretne, daje też krytycyzm, myślenie linearne (czyli ciągłość myślenia), rozpoznajemy obiekt po nazwie. Lewa półkula jest świadoma.

Natomiast prawa półkula odpowiada za lewą stronę naszej twarzy i naszego ciała, za rozpoznawanie twarzy, uczucia, emocje, związana jest z myśleniem przestrzennym, holistycznym, całościowym, z syntezą, z wyobrażeniem, jest twórcza i artystyczna.

Prawa półkula działa intuicyjnie. Określa na podstawie tego, co widzi i czuje oraz jak widzi i czuje. Odpowiada za wyrażanie, naśladowanie, przeżywanie emocji. Związana jest mocno z podświadomością, ze wszystkimi odmiennymi stanami świadomości, odpowiada za relaks, odprężenie, zagapienie się, kompozycje, plamy barwne. Wszystkie nienazwane dźwięki łączą w całość. To w niej możemy być w stanie alfa lub w stanie bycia poza świadomością.

Lewa strona twarzy oznacza przeszłość człowieka, prawa przyszłość. Dzięki temu łatwiej będzie nam zlokalizować czasowo to, co było między tym, co jest i dopiero może mieć miejsce.

Możemy na niej zobaczyć, czym się kieruje człowiek w życiu i co dla niego jest najważniejsze.

Zarys twarzy przedstawi nam nasze cele, natomiast podbródek powie, czy je zrealizujemy.

Asymetrie w twarzy

Fizjonomika, czyli nauka o interpretowaniu cech psychofizycznych na podstawie ludzkiej twarzy, wzmiankuje też o tym, że drzemie w nas dwoista natura. Wspominał już o tym w swoich pracach znany psychoanalityk Zygmun Freud. Obie te istoty toczą ze sobą nieustanną walkę, która określa nasz charakter, uwidaczniającą się na twarzy harmonią lub dysharmonią. Nieregularności występują prawie w każdej twarzy, mogą one być większe lub mniejsze.

Warto pamiętać, że nieregularność (asymetria) może być spowodowana zmianami chorobowymi. Należałoby wtedy zwrócić uwagę, czy ta asymetria nie jest wynikiem paraliżu, wylewu lub czy jest spowodowana przerostem żuchwy czy urazami zewnętrznymi. Wtedy ostrożnie podchodzimy do opisanie takiej twarzy, abyśmy nie skrzywdzili kogoś fałszywą oceną i jeszcze bardziej nie pograżyli w chorobie. Należałoby wyjaśnić analizowanej osobie, gdzie tkwi przyczyna jej niepowodzeń. Wszystkie problemy tkwią w nas, w człowieku i są metaforą jego życia, przeniesioną na twarz.

Dysharmonia jest ewolucją odbywającą się w nas, wywodzącą się z napięcia w naszym wnętrzu. Niesie nowe możliwości i prądy w działaniu i w chęci działania. Człowiek jest istotą złożoną i jeżeli istnieją drobne asymetrie, to one dopingują go do walki o lepsze jutro, stosunki z ludźmi, warunki w domu i ambicję o lepszą pracę. Nie bójmy się tego.

W twarzy regularnej nie ma wewnętrznych walk, ze wszystkiego jesteśmy zadowoleni, o niczym lepszym nie marzymy lub jesteśmy obojętni na to, co o nas myślą i mówią.

Przy większych ambicjach i aspiracjach wystąpi delikatna asymetria. „Panta rei” – wszystko płynie, a więc w środku jest ruch, także w głowie. Widzimy na takim obliczu, gdzie jest niepokorność i z czego wynika, gdzie uległość lub poddanie się.

Pamiętajmy, lewa strona mówi nam o życiu osobistym i prywatnym, w otoczeniu najbliższych, krewnych, przyjaciół. Prawa mówi o życiu zawodowym i stosunkach międzyludzkich poza domem. Przykładem mogą być przeżycia emocjonalne np. żony, które wpływają na jej rysy twarzy, w efekcie długotrwałego stresu, gdzie partner często krytykuje ją w trakcie wypełniania obowiązków domowych, że to, co robi, jest wykonywane źle i nie na czas. Powtarza jej nieustannie, że jest złą żoną i matką, a w tej sytuacji jej niezadowolenie z życia osobistego i towarzyszący temu długotrwały smutek będzie powodował, że twarz po lewej stronie będzie wtedy różniła się od prawej. Kącik oczu i ust po lewej stronie będzie opuszczał się ku dołowi, lewa brew będzie położona bliżej oka, a ono będzie matowe i mniejsze lub będzie występował grymas niezadowolenia na ustach. Gdy dojdzie do zdrady ze strony męża lub do jakiegokolwiek podejrzenia u niej, że to robi, lewy policzek będzie bardziej płaski, nawet lekko wklęsły, otwór nosa będzie miał postać wąskiej szparki, prawie przyklejony do swych ścianek. Natomiast na lewej dłoni będą występowały zadrapania, skaleczenia lub silne zaczerwienienie na wzgórzu Księżycy, a gdy dojdzie do tego jeszcze depresja, linia głowy będzie głęboko zachodziła na wyżej wymienione wzgórze Księżycy. Natomiast w pracy, gdy ta osoba będzie doceniana, chwalona, nagradzana, po prawej stronie twarzy oko będzie błyszczące, większe, brew uniesiona, pełen policzek, usta szersze z prawym kącikiem uniesionym do góry. Spoglądając na taką twarz, od razu wiemy, w jakiej sferze ta osoba jest spełniona, a w jakiej nieszczęśliwa.

Drogi czytelniku, zwróć szczególną uwagę na dysharmonię w twarzy drugiego człowieka. Czy ta asymetria jest łagodna czy drastyczna? Dynamizująca i mobilizująca człowieka do wyzwań, do zwalczania swoich słabości? Czy drastyczna, niepokojąca, niszcząca siły i wypaczająca charakter, doprowadzająca do choroby wyniszczającej psychikę i ciało? Czy taka osoba nie powinna się zgłosić do lekarza, psychologa bądź psychiatry lub oczekiwać pomocy ze strony najbliższych? Nadmierna dysharmonia powoduje, że nie mamy już kontroli nad sobą i nie radzimy sobie ze swoimi emocjami i słabościami.

Asymetria może być pozioma (warstwowa) lub pionowa.

Asymetria pionowa

Po lewej stronie twarzy wskazuje na dysharmonię w życiu prywatnym, po prawej stronie twarzy w życiu zawodowym.

Asymetria warstwowa

Przy asymetrii warstwowej dominujący poziom informuje nas, jakie są nasze potrzeby i na co kładziemy największy nacisk. Co nam sprawia przyjemność i daje spełnienie, a także co najmniej nas męczy. Co i kto ma na to wpływ i jaki. Ten poziom dyktuje sposób spędzania wolnego czasu, a także wybór zawodu.

Jeśli ekspansja w tym poziomie zostanie zablokowana, dopada nas zmęczenie, smutek i depresja.

Twarz harmonijna

Im bardziej proporcjonalna twarz, z tym bardziej zrównoważoną osobowością mamy do czynienia.

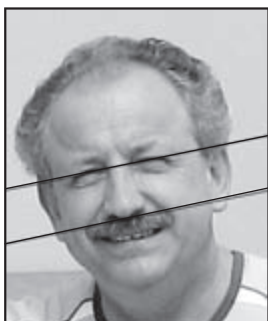
Asymetria w przykładach

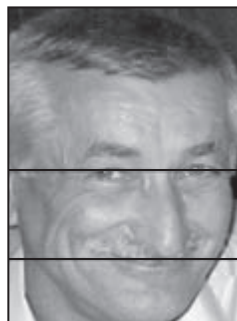
Poziom umysłowy
i aktywny – duży

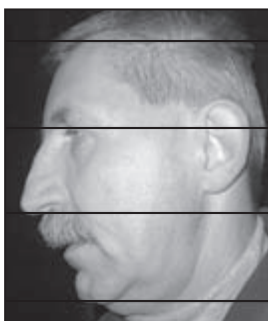
Poziom umysłowy
– najdłuższy

Poziom umysłowy
– największy

Poziom emocjonalny
i umysłowy – duży

Poziom emocjonalny
– dominujący

Poziom witalny
– najdłuższy

Przykłady dominujących poziomów i ich opis

Przyglądając się twarzy, należałoby sprawdzić, który z poziomów jest dominujący. To nam pozwoli stwierdzić, co nadaje ton człowiekowi: instynktowność, uczuciowość czy intelekt.

Poziom dominujący informuje, co jest dla nas najlepsze, najprzyjemniejsze, co powinniśmy w życiu robić. Czym się kierować. Jeżeli otoczenie i przychylność rodziny pozwoli nam się w tym realizować, możemy wiele osiągnąć i być szczęśliwi.

Poziom umysłowy wysoki, szeroki górą, lekką zwężający się ku dołowi

Oznacza życie we własnym świecie, zainteresowanie własną osobą, książką, światem nauki i wiedzy.

Krótką strefa uczuciowa z malutkim, dziecięcym noskiem i dużą strefą witalną

Daje nastawienie na działanie, potrzebę pochwał od rodziny lub otoczenia i pracę kosztem uczuć.

Duży i obszerny poziom uczuciowy

Będzie oznaczał potrzebę i ekspansję uczuć oraz ekstrawertyzm.

Długi poziom witalny z szerokimi szczękami

Znamionuje potrzebę działania, duży temperament oraz dużą witalność.

Mały poziom witalny z małym nosem

Wskazuje na potrzebę oparcia w innych, pochwał i doping do działania. Nadmiar nierozwiązywalnych problemów sprawia, że może wystąpić tendencja do kompulsywnego zajadania, w związku z tym do przybierania na wadze.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Dlaczego spotykając kogoś w pierwszej kolejności zwracasz uwagę na twarz? Dlaczego często przyglądasz się dłoniom drugiego człowieka?

To właśnie kształt nosa, ust, oczu, a także rozkład i wygląd linii papilarnych pozwalają rozpoznać cechy charakteru i osobowości każdego człowieka. Przestań w końcu polegać na intuicji i naucz się czytać z twarzy i dłoni. Dzięki temu dowiesz się więcej o sobie i bliskich oraz poznasz wskazówki do rozwiązania wielu problemów.

*Twarz jest mapą osobowości,
a dłonie to otwarta księga, z której warto umieć czytać.*

Genowefa Szrajer i dr Stefan Karol Wdowiak postanowili połączyć długoletnie pasje (chirologię i czytanie z twarzy) oraz profesjonalizm (wykładowca i absolwentka szkół psychotronicznych) i stworzyli to kompendium. Liczne przykłady, analizy, interpretacje i zdjęcia pomogą Ci zdobyć tę praktyczną wiedzę.

Cena: 29,90 zł

PATRONI MEDIALNI:

